

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.
Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico 2.—Estranger, 2'50.

LA MAR MORTA Y LA MAR VIVA

AS immoralitats y 'ls abusos, los xanxullos y 'ls robatoris que actualment cridan l'atenció del públich son imputables en gran part al règimen de la nació.

Hi ha algú que diu qu' exagero?

M' explicaré, y ja veurán com la rahó'm sobra.

No negaré que pot haverhi pillastres per tot arrén, lo mateix dintre de las Repúblicas, que dintre de las monarquías; de igual manera en un país de govern autoritari, absolut ó despòtich, qu' en un país de govern constitucional y parlamentari. Pero aixís com, en uns cassos, la lepra es purament externa y hi ha medi d' escatarla ab energia, en altrás ocasions prové de un virus incurable, barrejat ab la massa de las sanchs, y en aquest cas no hi ha tractament possible, sent precis destruir y aniquilar tot l' organisme podrit y corromput.

La curació es fácil, quan lo poble pot usar lliurement de tots los medis naturals pera procedir á la renovació dels poders y á la depuració radical de las personas. Es, en cambi completament impossible, quan los drets electorals están seqüestrats pels governs poch escrupulosos, per las oligarquías sense escrupuls, per las camarillas desenfrenadas. Es mes impossible encare quant aquestes governs, aquestes camarillas y aquestes oligarquías s' han donat manya pera convertirse en los únichs elements de govern al servey de las institucions permanents é indis-cutibles.

Plantejém en lo terreno de la práctica lo nostre punt de vista.

Vint anys fá que 'l partit fusionista y 'l partit conservador comparteixen alternativament lo govern de la monarquia restaurada, sense que ni una sola vegada 'l país haja pogut determinar la cayguda dels uns y la pujada dels altres, per medis electorals. Està vist y probat de sobras que qui mana guanya totes las eleccions. ¿No implica aquest fet una gran immoralitat política? ¿No demostra que la voluntat del cos electoral está agarrotada, amordassada, y que 's véu impotent pera cumplir los fins que la ley constitucional li asigna?

Donchs de aixó 'n resulta que 'ls dos únichs partits dinástichs qu' están en joch, per no perdre 'l monopoli del poder qu' exerceixen sense substitució possible, han de tolerar tots los abusos y escándols, si es que no 's veühen obligats á fomentarlos directament. Los elements que 'ls ajudan no ho fan per servir á determinadas idees, sino per reportar lo major profit possible. Son homes mercenaris, soldats del seu son, explotadors impenitents de la fortuna pública. Son los cacichs que abrumen als pobles y 'ls regidors de ofici que 'ls expollian. Lo mateix embotament de conciencia emplean en falsificar unas eleccions, qu' en pre-

parar un negoci brut. Per estar al servey directe dels que manan, contan sempre ab l' impunitat mes escandalosa. Del poble que crida se 'n riñen; dels tribunals que han de jutjarlos, quan se 'ls acusa, no n' esperan cap dany, ni cap molestia. Mes aviat han de recelar els que s' atreueixen á acusarlos.

Tal es la situació verdadera de las cosas.

Tractament de aquesta horrorosa malaltia segons la terapèutica monárquica.

Un cambi de ministeri. ¿Qué 's guanya ab aquesta medicina? Res enterament. Pujarán los fusionistas darrera 'ls conservadors y continuarán los mateixos vicis si es que no s' agravan. Entre 'ls homes de major influencia dintre de aquests dos partits, no n' hi ha un sol que tinga autoritat moral y prestigi suicient per escombrar á la nació de timadors y tarugistas polítichs. Qui ho intentés seria arrollat pels seus mateixos correligionaris.

Segon remey. Una modificació en la ley municipal que limités las facultats dels Ajuntaments, deixantlos mes subjectes que ara á la tutela del Estat. Remey qu' es lo mateix que un pegat en un banch. ¿Qué importa una ley de tutela, si 'ls pupilos son viciosos y 'ls tutors excessivament tolerants? ¿De qué ha servit la institució dels arcaldes de Real Ordre en las grans poblacions? ¿Y qué vol dir una ley mes en un país ahont totes se falsifican, y ab uns homes de govern acostumats á donar tortura á totes las disposicions legals fins acomodarlas á las sevas particulars conveniencias?

Ab aquests dos únichs remeys inútils y estérils, queda agotat lo repertori de la farmacopea de la monarquia.

Las institucions no poden cridar gent nova pera formar govern perque 'ls pulcres, els desinteressats, els austers, els que no s' han volgut ficar en aqueix foc de corrupció en busca de gangas y beneficis, militan en los partits anti-dinástichs.

Ademés ¿cóm separar tot de un plegat los puntals que aguantan l' edifici, sense perill de que l' edifici 's derrumbi?

En cambi si 'ns regissem per nstitucions republicanas, res mes fácil, res mes natural, que un cambi radicalíssim en los homes y en los procediments. La campanya de l' opinió avuy estéril, sería fecunda y salvadora. No tots los homes públichs en situació de regir honradament á la nació pertanyen á la monarquia; tots en cambi pertanyen á la patria. Las corrents del esperit nacional disposaria d' ells prestantlos un apoyo poderosíssim pera lograr la regeneració de la moral pública perturbada.

En la mar morta de la monarquia sobrenadan sempre, infestant l' atmósfera ab los seus miasmas pútrits. La mar viva de la República, ab son oleatge agitat els escupiria á la platja, pera ser colgats sota terra, de abont no haurían de sortirne may mes.

P. K.

ASSEGURA que al marqués de Cabriñana se l' exigiran 100,000 pessetas per respondre de las causas que á instancias sévas s' han d' entaular contra 'ls regidors de Madrit acusats de cometre determinats abusos.

Aixó vol dir que aquí á Espanya qui 's fica á redemptor [ne surt crucificat.

Y no es aixó lo pitjor, sino que ademés li obligan á pagarse la creu, de la seva butxaca.

Contrast:

En un dels últims vapors correus procedents de Cuba y arribats á Cádiz, venían dos pobres soldats inválits, sense un céntim á la butxaca, y ab las mans talladas arrán pels insurrectes, que al ferlos presoners, varen matxetejarlos.

En lo mateix vapor feren la travessia déu confinats cubans, entre 'ls quals s' hi contavan dos espías y tres insurrectes, que no tenían prou boca per alabar las grans atencions de que havían sigut objecte á bordo del vapor, ni prou mans per fregárselas de gust.

En cambi als mártirs de la patria y del deber, ni mans els quedan per implorar una limosna.

Davant de aquest contrast, fassin vostés mateixos los comentaris.

Contingent de forsas existents á Cuba, segons los últims comptes: 113,000 homes de tropa de totes armas.

Y ademés 50 mil voluntaris, dels quals 5 ó 6 mil están movilissats.

Y á pesar de aixó, totes las accions las donan columnas que no passen may de 500 homes, quan no son quatre soldats y un cabo 'ls que 's veühen obligats á barallarse.

Lo país no ho enten.

Y l' héroe de Sagunto.... ¿no lo entiende!

Pregunta:

—Si un advocat no pot exercir lo seu càrrech, desde 'l moment que se 'l procesa ¿cóm se compren que un ministre....

Interrupció:

—No segueixi, perque á un ministre, sobre tot sies espanyol, no se 'l procesa may.

Quan vaig veure que 'l marqués de Cabriñana embestia nada menos que á n' en Bosch y Fastiguera, presentant en contra d' ell una acusació en tota regla, ja vaig dirho desseguida:—Perales, que te res-balas!...

10138

Acusar a un ministre en plenas funcions de tall... Ahont som aquí? Ahont aniriam a parar si arribava a consentir-se que un particular qualsevol acusés a tot un ministre de la Corona?

Y ademés per ventura ignora 'l marquès de Cabriñana, que 'l Sr. Bosch y Fustegueras es un home dotat de sentiments religiosos per todo lo alto, un bon cristià, protector decidit de bisbes y enemich acèrrim de catedràtics herètics, casi un sant?

Y ahont ha vist lo Marqués que un sant, encare que siga un santi de guai, puga haver trencat may can' plat ni cap olla?

Tan pur y delicat va ser en Bosch y Fustegueras desempenyant l'arcaldia de Madrid, que bé pot afirmar-se qu'empunvant la vara va fer l'aprenentatge de ministre de la Corona.

Las noticias de Cuba donan compte de dos operacions brillants y victoriosas portadas a electe pels generals Luque y Oliver. Las tropas van desplegar la seva habitual bravura y 'ls in-urrectes, com de costum, van dispersarse, deixant alguns morts sobre 'l camp de batalla.

Y com de costum també, van perseguirlos pel Nort, y ells pel Sur van intrudir-se en la comarca de Las Villas, cometent las sevas habituals tropelias.

Está vist que ab la litxosa guerra de Cuba, no 'ns queda me que un remey: derramar molta sanch y tragar molta saliva.

Dijous va apareixer l'Almanach de la Esquilla de la Torratxa, ab un éxit tan extraordinari qu' en pocas horas se 'n van vendre milers d'euemplars.—L'edició s' está ago ant.

—Es boig... te la monomania de las denuncias. Aquest es lo piropo que, segons publica veu y fama, va dirigir un ministre, al denunciador dels escàndols municipals de Madrid.

Y dada la moral pervertida avuy dia vigent, y las conciencias atrofiadas que avuy preponderan, 'l ministre casi tenia rahó.

Els que llansa un ristre 's rebaten contra 'ls autors de las immoralitats, sense anarhi a guanyar res, ans al contrari, exposant la vida, la salut y l' hisenda, la tranquilitat y l' ossego, son boigs.

Aquí 'ls únichs sabis son els que ribentse de tot van omplintse las butzacas.

A tal estat de perversió 'ns han portat aquests últims 20 anys de repartirse 'l maneig de las cireras los conservadors y 'ls fusionistas alternativament!...

Vaja que aquest es molt cayo y mereix, qualsevol favor.

Se tracta de un capellà molt aixerit, molt guapo, molt simpàich, que 's tenia 'l cor guanyat als feligresos de Santiago de Cuba. Com una mostra del gran aprecio que li professavan varen nomenarlo sacerdot del santuari de El Cobre; y allí 'l sant varó vivia en conniverca ab los mambissos, y valentse de tochs de campana praviament convinguts els comunicava 'ls moviments de las columnas.

Aixó al últim se va descobrir, com va descobrirse també que 'l tal capellà era un pillo de set solas.

Per lo tant, y dat qu' es un capellà, podrá estoviar-se 'l treball de matxetejarlo ó de fusellarlo. Millor y molt més apropiat será que 'l canonisim... pero ey, si per cas, teneu de ferho ab un canó d'artilleria!

CARTAS DE FORA.—Abreva.—Los carlistas d' aquesta comarca sembla que 's bellugan molt. Un dels últims diumenes celebraren un meeting a San Esteve de Sasroviras al qual van assistirhi los principals arcundes de la comarca y varios de Barcelona, a l' objecte d' inaugurar un centro carlista que uns quants ilusos han fundat allí, y digné un orador que després de aquell ne fundarian d' altres en los demés pobles del voltant. Comensaren la festa ab funció a l' iglesia en la qual lo predicador, que després figurava en lo meeting, va comensar lo sermó dirigintse als seus estimats germans tradicionalistas. Per cert que 'l rector de San Esteve, que permet que a l' iglesia 's fassi propaganda carlista, no fa molt censurá desde la troma a una germana de la professora de primera ensenyansa per haver, en una festa de veninat, tocat dos ó tres balls en lo piano; pero escolti, senyor rector no es molt més censurable é incorrecte permetre que l' iglesia 's convertixi en club polítich que l' obsequiar a las noyas y als joves ab d' s ó tres balls en lo piano en una ignòscent festa de veninat? Po-sis la má 'l pit, com deya un orador arcunda, y falli ab justicia si es que las sevas aficions carlistas no li han fet perdre 'l concepte de dita virtut.

Aprofitantse del malestar que 's nota per tot arreu, 's presentan com los únichs salvadors d' E-panya; sens dupte intentan salvarla, cubrintla novament de sanch y ruinas com ja ho van fer en las dugas funestas é inútils guerras civils qu' han promogut; atacaren la sublevació de Rigo pero no van parlar de la sublevació del general Ortega quan la nació 's trobava compromesa en la guerra ab l' imperi marroquí; se van nomenar los successors de 'ls heroes de Girona y 'l Bruch quan ells foren los que, no respectant la memoria de 'ls que en la guerra de la Independencia 's sacrificaren combatent contra 'ls exercits francesos, en 1823 van fer que dits exercits invadissen de nou l' E-panya per matar los principis liberals que las Corts de Cadix havian sembrat: acte davant del qual devian extrems de vergonya las cendras de 'ls heroes de Girona y 'l Bruch. Atacaren la llibertat per supnesto, ab los arguments qu' ells sempre solen emplear y que sols passan quan no hi ha

ningu que 'ls controvertexi; van dir pestes de 'ls illurepensadors, fins de las obras de D. Odón de Buen; per lo vist lo veri carlista no respecta res, ni l' historia, ni la lógica, ni la ciencia.

Es precis que 'ls liberals d' aquesta comarca, combatin sens treva la influencia carlista, de lo contrari corren lo perill de que sent los més semblin los menos gracias a la seva apátia y a la propaganda carlista que sembla té per objecte preparar lo terreno per las próximas eleccions de dipuats a Corts; propaganda que sols ha sigut possible per lo enervat qu' está 'l país y l' odi que sent per los governs qu' avuy tenim y que sols serveixen per explotarlo.—J. I. B.

Estimariu.—La vigília de la festa major va abandonar los rector pensantse que 'ns entristiriam y perdriam la gana, lo qual per cert no va succehir ni molt menos. Pochs dias després tornava, coincidint la seva vinguda ab haverse girat un temps de cent mil dimonis. Está vist que la sotana y 'l mantéu del nostre rector tenen molt mala sombra.

Riudecols.—En lo novenari de ánimas un predicador furibundo va repicar fort contra LA CAMPANA y Las Dominicales y en un de sos sermons va sosteuir la següent teoria: menos peca 'l fill que pega punyalada al seu pare, que 'l que diu una blasfemia. ¿Han sentit may una barbaritat mes estupenda?

Rasquera.—Com si obhessen a una consigna, també aquí uns frares que han vingut a adocrinarlos han dit qu' eras mes peccat blasfemar que clavar un punyal al cor de un pare.—Apart de aixó han projectat organisar una confraria ab las noyas, a las quals se las obliga a anar a l' iglesia a las quatre de la matinata, ensenyantlas a contar é imposantlas hi la condició de que no han de parlar may ab los joves, encare que aquests las hi dirigeixin la paraula.—Als joves també 's organisan, preparantse una comú en la qual mentres los xi-cots combreguin, las noyas cantarán, y quan combreguin ellas, cantarán ells.—Ab totas aquestas extranyesas fraillencas bé pot dirse que als joves del poble 'ls están prenent el pel y 'ls están cubrint de llana.

Acaba de sortir

L' ALMANACH

DE

LA ESQUELLA DE LA TORRATXA

per a l' any 1896

Se ven per tot arreu.

CONSELL D' AMICH

Don Anton ¿vol que li digui un consell que no s' oblidarà? Dimiteixi de seguida y vaju a nanna. Los anys li han robat la forsa, las penas l' han ensopit y 'l rellevo li vindria més bé que l' anell al dit. Dimiteixi, dimiteixi y no jugui més ab foc!... Al menos jo així ho faria si 'm trobés en lo seu lloch.

Quayti, rodi, miri, pensi, mediti ab serenitat, y veji si may cap home s' ha vist en semblant estat. Lo logogrifo de Cuba, la crisis sempre latent, la que-tió de n' Cabriñana, la gana que va creixent, la penuria de l' Hisenda... Vaja animis un poch! ¿Tot aixó no 'l determina a desso upá 'l seu lloch?

Ja sé que 'l pas es sensible y que dol, en bona fe, descendir del candelerero y conformarse ab sé un ré. Pero en cambi no consola sapiguer que fentlo aixis un home se 'n va a casa seva deslliçat, tranquil, felis, y mei ja quan li acomoda, y ben y dorm com un soch, mentres tant que un altre lassaro brega y súa en el seu lloch?

Cada semana, cada hora la cosa 's posa me mal lo que ahir sols era brisa demá será temporal Si belluga 'l peu, rellicsa, si no 'l belluga, també; per amunt no pot anarhi, per avall no li convé... Miri, miri que alguns homes s' han perdut per fe 'l baduch y no adonar-se dels núvois que voltavan lo seu lloch!

Ans que 'l cantí se li trenqui, creguim, senyor president, entreguim a n' en Sagasta y escorris discretament.

Pensi que 'l llo s' enreda y Deu sab lo que vindrá... Recordi que dels que fujen algún se 'n sol escapá! ¿Es tussut y no 's vol moure? ¿A mi si que!... ¿Jo 't retocch! Vosté mateix: jo ho faria si 'm trobés en lo seu lloch.

C. GUMÀ.

LAS COSAS, CLARAS

¿Qué hem de fer ab aquest marquès de Cabriñana? ¿Que li tapem la boca, ó 'l baldem a processos ó qué?

Perque suposo que ja 's deu haver convenut tothom de que lo que aquest bon senyor está fent es una inconveniencia inaguantable.

¿Criticar la gestió dels ajuntaments, fiscalisar los seus gastos, recortar los ingresos, examinar la forma en que 's fan las subastas, pe-

netrar en las interioritats dels consums!... ¿Ahont aniriam a parar si en cada municipi hi hagués un Cabriñana de guardia?

Tant se valdria que 'l govern agafés la ploma y promulgues una llei que dignés:

• Article primer: Quedan suprimits los ajuntaments.

• Art. segon: L' administració municipal de las grans ciutats anirà a càrrech del cabo de serenos més antich de la població.

• Art. tercer: En los pobles de poca importancia se 'n cuy-dará 'l guarda-terme.

• Art. quart y últim: Las caixas municipals serán venudas a pública subasta. Dels fondos que hi hagi no se 'n parla, per- que seguramer no deu haverhi un xavo.

Si senyors; ab la moda treta pel marquès de Cabriñana, la existencia dels ajuntaments se fa impossible.

Perque, 'ls càlculs que tothom tirará:

—¿Qué n' acabaré de presentarme candidat en las eleccions y sortir elegit regidor, si després ha de venir un marquès a xerrarho tot y a exposarme a la vergonya pública?

Y encare, aixó d' esbombarho y d' exposar a la vergonya seria lo de menos. ¿Mentres a un no li fessin res! Lo empinyador es que la justicia s' hi fiqui y 's remenin processos y fianzas, y s' arribi hasta a parlar de ferho tornar tot... ¡Aixó es lo que crema!

Los espanyols son positivament la gent més graciosa del món. May están contents.

¿Que a la esquadra no hi ha un barco que valgui res, a pesar dels cents milions gastats? ¿Crits contra 'l ministre de Marina!

¿Que lo de Cuba no marxa bé, ab tot y 'ls reforços enviats y la llarga preparació de la campana? ¿Recriminacions a n' en Martínez Campos!

Sempre impertinents, sempre carregats d' exigencias, sense volguer obrir may los ulls a la realitat, ni comprendre la rahó de las cosas.

Ara las han pegadas ab aixó dels ajuntaments, com si lo que succeheix en los ajuntaments no fos molt regular, y molt natural, y molt equitatiu.

¿Qu' es un concejal, en resum?

Un pobre ciutadà que brega durant sis ó set anys rodant de cassino en cassino, per lograr que un partit ó altre 'l posi en candidatura.

Un home que llepa al personatge A, y adula al cacique B y regala platos de crema al parent del ministre C.

Un mortal qu' en dias d' eleccions gasta quatre ó cinch cents duros—que si no 'ls té, 'ls enmatlleva—y puja y baixa, y no sossega, y s' exposa a rebre un mal tanto.

Un infelis, en una paraula, que ho abandona tot; botiga, col·locació, ofici, pera dedicarse pura y exclusivament a la professió de concejal y a la aprofitada distribució dels fondos públics.

Ara, pòsinse las mans a la conciencia, ó la conciencia a las mans, y diguin: l' home que s' ha buscat tota aquesta feyna; que s' ha imposat aquests sacrificis; que tal vegada s' ha endentat, a condició de pagar després, aquest home ha d' estar exposat a que demá un Cabriñana qualsevol penetri en lo sagrat de la seva vida administrativa y expliqui al públich si fa aixó ó alló y si 's talla las unglas sovint ó si las porta llargas?

Tamany injusticia no pot tolerarse y no 's tolerará.

Lo princep de Piombino, de la Mascota, ho diu en l' acte primer ab verdadera filosofia:

—¿Cometo una arbitrariedad! ¿Y qué? ¿De qué 'm serviria ser princep si no pogués cometre arbitrariedades?

Aquesta ha de ser la defensa dels concejals. posats avuy tan inconsideradament en berlina pel marquès de Cabriñana.

—¿De qué 'ns serviria ser regidors si no poguéssem... obrar ab tota independencia?

Per mi, en aquest assumpto, no hi cab més que una solució: Fusellar al marquès, per atrevit y llengua llarga.

Y concedir, a manera de desagravi, una creu ó un títol honorífich a cada un dels pobres colunniats.

Per exemple: podria fersels comandadors de Sant Dimas, ó donarlos la creu de la ordre del Rap.

FANTASTICHE.

ACTUALITAT

En lo teatro Zorrilla, de Gracia, s' ha posat en escena per la companyia que dirigeix D. Frederich Carrascó, la aplaudida zarzuela catalana «La Criada», ab éxit creixent a cada representació.

Per ésser d' actualitat, aquí van algunas coplas de las que hi canta la aplaudida triple Srta. Vila que hi fa una criada que ja la voldrian en moltsas casas de senyors.

Si a casa 'ls aucellayres mireu un que altre cop!

Jançat dintre una gabia veureu un esquiro!

Si a casa 'ls aucellayres mireu un que altre cop!

Jançat dintre una gabia veureu un esquiro!

Ell trasca y se afatiga,
la gavia vá rodant
y quan s' ariva al vespre
no ha fet res de treball.
Igual qu' ell tenim á Cuba
un guerreró dels de pes
que 's belluga tot lo dia
roda roda... y no fa res.

L' Ajuntament de Gracia
no vol sentir renechs
y per privar que 'n digan
ha dat com una lley.
No crech que ho consegueixi
no crech que 'n tregui res
y en vá irá la justícia
per plassas y carrers.
Que abir deyan per la vila
que á n' aquest Ajuntament
no es posible soportarlo
sense esbravarse ab renechs.

M' han dit que á Barcelona
fan una exposició
no mes que d' estranyesas
que no 's troban en lloch.
Hi haurá sogres amables,
hi haurá empleats atents
hi haurá barcos de guerra
que diu que aniran bé
Ministres qu' han quedat pobres
artistas qu' han fet caudals
y un regidor que á n' el poble
lo tenian per honorat.

CONTRADANSA

En Maceo va passar
la trocha abí á mitja tarde.
En Maceo, ni que 's digui,
la trocha no l' ha passada.
En Roloff se 'n va á Nuevitás,
dispo-at á fer desgracias.
En Roloff está corrent
pels alrededores de Sagua.
En Gómez diu que ha rebut
municions en abundancia.
En Gómez fa quatre dias
que las municions li faltan.
La insurrecció disminueix:
la insurrecció va escampantse;
la cosa 's posa molt negra
la cosa 's posa molt clara.
Ja no marxará més tropa;
lo mes que ve hi ha embarcada;
don Arseni está content:
don Arseni 's dona als diables...

¡Senyor de cel y de terra!
altas potestats humanas,
presidents, ministros, bisbes,
personatjes d' importancia,
fen que acabi aquest estat
de perpetua contradansa;
si son naps, diguéunos naps,
si son rabes, diguéu rabes;
pro clá y net, y sense embuts
ni cap mena de matrícula,
perque si aquest desconcert
per desgracia dura gayre,
acabaréu per fer perdre
la xaveta á tot Espanya
y als portals dels manicomis
per entrar hi haurá barallas.

C. GUMÁ.

s inútil que burxin, es ocios
que apretin, no condueix á
res qu' empenyin: no hi ha
crisis ni ara ni may, perque
D. Anton no 's vol despendre
del: seus amichs mes fiels: en
Romero Robledo y 'en Bosch
y Fusteguerras.

Li fan gracia, se 'ls estima
de tot cor, y lo qu' es ell no 'ls tira á l' aygua de cap
manera, encare que sapigués que tirantlos á l' aygua
'l havía de netejar.

—No vagi á la Salve, donya Cristina,
no vagi á la Salve, no, per pietat...
hi ha gent qu' espera per moure barrila...
No vagi á la Salve, y estém saltats!

Una frase del Mónstro:
—Jo no vull caure de cap manera sobre un pilot
de pebrots y tomátechs.

Dorchs encare que no vulgui, si hi ha de caure hi
caurá, y no sancer sino fet á frossos.

Llavorás no caldrá més que tirar-lo á la paella y posar la paella al foch, perque ab tot lo seu orgull que di convertit en una monstruosa racció de xanfayna.
La gran sort per ell serà que no se 'l menjará ningú, perque ningú pot tragarlo.

Per mi no es menester que 'l govern caigui.
Sense necessitat de que caygui, lograrém lo mateix.
¿Qué vol lo país? ¿Que desaparegui?
Desapareixerá.
La porqueria l' anirá cubrint.

En Bosch y Fusteguerras, davant de un grupo de periodistas, va abocar un raig de paraulas ofensivas contra 'l Marqués de Cabriñana.

Y quan aquest senyor va enviarli als padrins en demanda de una satisfacció ó de una reparació en lo terreno de las armas, D. Albert va afirmar que no havia dit lo que suposavan los que van sentirlo.

De manera que D. Albert no content de menjarse lo sou de ministre, 's traga també las paraulas que ha deixat anar... ¿No ha d' estar grás tenint aquestas tragaderas?

Alejandro Dumas va morir neguitós, casi desesperat, ab motiu de no poder trobar lo desenllás de un drama titulat «El camino de Damasco.»

En cambi D. Arseni viu tranquil y alegre sense trobar lo desenllás de la tragedia utlada «La insurrecció de Cuba.»

¡Alguna diferencia té de haverhi entre 'ls genis que tenen lo talent al cap, y 'ls héroes que 'l guardan al rebost de las corassonadas!...

L' altre dia un periódich ocupantse dels fusionistas y dels conservadors, en lloch de imprimir los dos partidos turnantes, va posar los d' s partidos turnantes.
¡Turnantes!... ¿Veritat que hi han frases qu' están millor ab erradas que sense ellás?

Las noticias que arriban de Cuba no totas se poden creure al peu de la lletra, y tal com se donan. N' hi ha moltas de falsas y moltissimas d' exageradas.

Pero ¡qué s' hi ha de fer!... Si 'ns obligan á viure á la sombra del garrofer de Sagunto ¿que té d' extrany que no se 'ns serveixi altra requisit que garrofes á tot pasto?

L' autor insigne de La Dama de las Camelias no era ni havia sigut may republicá, sino imperialista y de tendencias essencialment conservadora. A pesar de lo qual deixá disposat en son testament que 'l seu enterro signés civil.

Los conservadors no li perdonarán may aquest rasgo de independencia y de amor á la civilisació

Al ilustre catedrático D. Odón de Buén, lo concell universitari, un cop enterat de las sevas explicacions, no ha pogut menos que absoldre'l de tota culpa.

La majoria de concellers estant d' acort, van fer un bisbe.

Y eximint de cárrechs á D. Odón de Buén van desferne un altre.
¿No 'ls hi sembla?

Al arcalde de Gracia, autor del bando contra la blasfemia, diumenje passat van fregarli pels bigotis un bateig civil, efectuat al só d' himnes patriótics y ab acompanyament de alguns centenars de personas dels dos sexes. Lo bateig en qüestió va passar per davant del seu domicili, y 'ls que 'l van venire darrera dels vidres asseguran qu' estava mes arronsat que un renéch quan no gosa á surtir de por de que li clavin una multa.

Desde que 'l Sr. Arteaga va tenir una certa entrevista ab lo governador de la provincia, qual autoritat va cridarlo á la seva presencia per no sé quinas denuncias respecte al matador, l' arcalde de Gracia está molt mústich, com si patís una extranya malaltia.

Vosté qu' es metje, Sr. Arteaga, digni: ¿no li sembla si li aniria bé una tela de moltó aplicada á la boca del ventrell?

En Jaumet, hereu del rey de las húngaras, después de haver recorregut Marruecos, ab l' excusa d' estudiar aquell país, se troba avuy als Estats Units, á pretext també d' estudiar la República Nort-Americana.

Desde ara ja 'm comprometo á dir qu' es lo que mes li haurá agradat en los seus viatjes. De l' Africa las odaliscas y dels Estats Un ts las filibusteras.

Jaume li van posar al batejarlo y está en lo deber de deixar en bon lloch lo seu nom de pila. ¡Quina gloria per ell si logra que algún dia li diguin D. Jaume'l Conquistador, encare que siga no més conquistador de faldillas!

XARADA

Mira Total, aquest dia,
anant pel Parch de passeig
vaig fer treurem la planeta
per un d' aquells aucellets.
Lo paper aquell va dirme
que molt prompte jo tindré
de mon estimat Pepito
una ben escrita hu-tres
y á fé que m' agradaria
que vritat aixó sigués
perque aixis tindria rabia
la hu-dos del meu carrer.

FRUDT.

ANAGRAMA

Total, posa la total
al foch y fes bullí 'ls raps
qu' en havent dinat com cal
farém total que tu sabs.

EMILIO SUNYE.

GEROGLIFICH

:+
+
ombra

LLÁSTIMAS.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciudadans Perot Bapeu, Un Passerell, E. Prats, Escold Vilafraqui Noy de Fora, Carriquirá, J. S. C., A. T. Top, M. Tnof, E. Jancet, A. Renot Vil. Franca, J. Giné, Quime de las C., R. I. P., Pin de Negro, Un Xinxoret, C. Franch, Jova, J. Gomb. u. F. N. (Noy de Lleyda), A. Massagué...
Ciudadans Jumerá, J. Brun, Pierrot, Pepito Guasch, Un de la Meca, Un Peza, Pelclari, Rafil Rullán, Pau dels Timbals, Samatrúqui y Un de Fora...
Ciudad D. Frau: R-sulia imens men: harch y es algo it correcte.
—Lluís Savado: Lo cuánto té poca gracia.—Ll. Viola V.: Es fluxet.
—Un Trempat: Va bastant bé.—R. Pujol: Las entradas de or ginals superan á las sortidas y aquest es lo meu de que no poguém complaure á itiom.—F. Figueras R.: Un milló de gr-cias.—Llorens Grau (Habana): L' agra im l' envío dels periódchs.—Un vehi: No va prou bé.—Q. A ensio: Es flux.—Rosendo Pons Va bé.—R. Alonso: Idem.
—Aguilet, La poesia es incorrecta la acualitat s' aprofita: de la m-dansa s' h descuidat la so' ució.—Carlos Martí: No 'ns acaba de fé l pes.—Tim bales d' el Noy: Lo mateix l. dihém, y no 'ns demani explicacions, perque si n' h' gúessim de donar, omplim m ab ellas tot lo número.—Jeph de Jepsu: Va molt bé.—J. Starans: Aceptada la renesa.
—Enrique Peret etc: No ho podém aprofitar.—A. Dorja: Está bé.—Un habitant de la Luna: Per no exposar: os á fer plaxas, no podém fernes eco sino de las cartas que venen degudament firmadas.—S. Bonavia: Lo soner va bé: respecte á la Ca-ta oberta tenim metus especials per no publicarla.—Criptara: La idea de la composició está desarrollada molt conf. samont y: b e' c' a' s' a' f' a' c' i' l' i' t' a' t' .—J. pet de l' Oiga: Va bé: ho publicarem.—Sefactins: La seva composició mirarem d' enquirir: at Almanach.—V. Casajuana: No va prou bé.—S. Alina y Clo: Gracia s' per l ervio.

¡No trigaré!! ¡No trigará!!
Sortirá aviat.

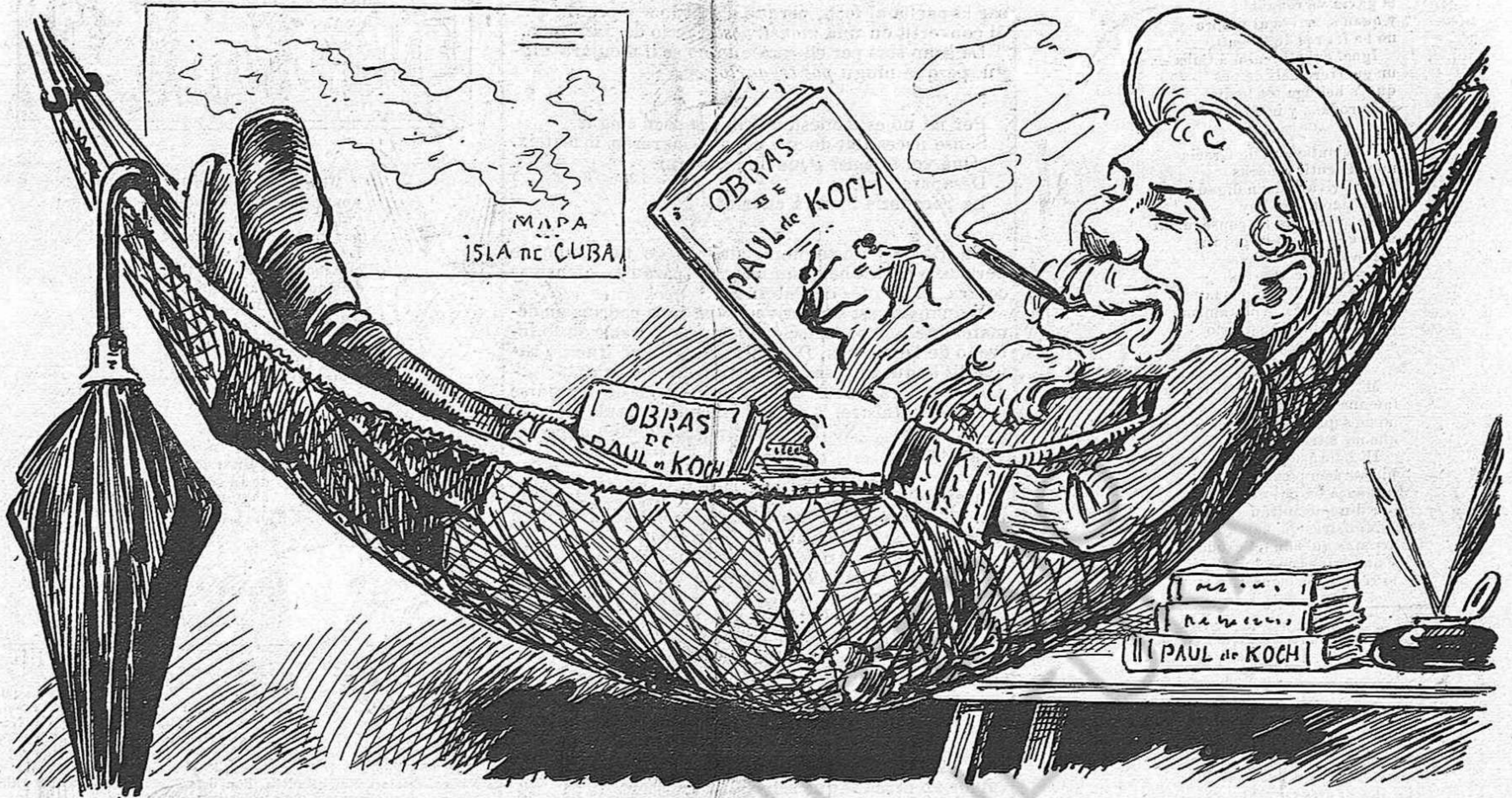
Un tomo de 192 planas en 16.º, cuberta cromo-litografiada.
Preu com sempre dos ralets.

Si algun de nostres corresponsals no té fet lo pedido que no 's descuidi de ferlo sens pérdna de temps.

LOPEZ, editor:—Rambla del Mij, 20.

A. Lopez Robert, impresor.—Asalto, 63—BARCELONA

D' ALLÀ, D' ALLÍ Y DE AQUÍ

D. Arseni segueix a Santa Espessa estudiant ab gran detenció 'l plan de campanya.

Viatje de 'n Jaumet al altre mon.—Al saber qu' era aprenent li van fer posturas, festetas y moltas pessigollas.

Una reforma necessaria.—Consigna rigurosa: molta vigi- lancia y escorcollar á tots los que surten de la casa.